

tabe idealet af syne, fordi man indrømmer de praktiske krav deres ret?

Hvis det tilfredsstillere Mrs. Besant at trække sig bort fra al berøring med verdens synd og elendighed, da har man ikke lov til at bebrejde hende, at hun nu søger lykken paa denne maade. Men den religion, der ikke lærer menneskene at øve kjærlighedsgjæringer, ikke opmuntrer til at afhjælpe nød og ulykke, den religion synes kold og utilfredsstillende.

Der stod ifjor i et amerikansk tidsskrift en liden fortælling, betitlet: „Hvis Kristus nu var i New York?“

Forfatteren tænkte sig, at Kristus for anden gang var kommen til verden. Nu som før kjendte menneskene ham ikke, forstod ham ikke. - Han lever i New York som den fattigste af de fattige; han er uvidende og alene. Han prædiker ikke mod synd og elendighed; han hjælper, hvor han kan. Hans liv gaar hen i kjærlighedsgjæringer mod mennesker og mod dyr; han venter ingen løn, han venter ingen forstaaelse, og han faar heller ingen; han ved ikke engang selv, hvorfor han maa give sit liv hen for andre, i kjærlighed. Men kjærligheden lever og virker i ham. I kjærlighed lever og virker han selv. Og saa dør han for anden gang, upaaagtet, uforstaaet og uden efterfølgere.

„Den moralske følelse er essentsen af al religion“, siger Emerson.

S. Magelssen Groth.

Anne-Charlotte Leffler, Hertuginde af Cajanello,

døde den 21. Oktober i Neapel. Dette Dødsfald vil vække stor Deltagelse ogsaa her i Landet, ikke mindst hos Kvinderne. Fra det Øjeblik, da Hostrup indførte Fru Lefflers *Sande Kvinder* i vor Litteratur, har hun hørt til de mest læste fremmede Forfattere; hendes Fortællinger *Ur lifvet*, hendes *Sommersaga*, hendes forskellige dramatiske Arbejder var al Tid af dem, man imødesaa med Glæde.

Men naar rundt om i vort Land særlig Kvinderne tænker med Sorg og Deltagelse paa dette saa uventet og tidligt afbrudte Liv, da er det ikke blot, fordi de med Tak husker, hvad hun har arbejdet for deres Sag, eller fordi det er svært at se den ene efter den anden gaa bort af Nordens mest fremragende Kvinder. Nej, det er sikkert ogsaa for den sene Lykke, der pludselig blev den fyrretyveaarige Kvinde til Del: Kærligheden og Moderglæden. Det lød saa æventyrligt, man vilde knap tro, det var sandt; men det var sandt altsammen — og nu er dette altsammen forbi.

Vi haaber at kunne bringe vore Læsere en Skildring af A. Ch. Leffler fra en Aandsfrænde af hende.